

MH

GERECHTSHOF ARNHEM

Belastingkamer

Nr. 2601/1982

PROCES-VERBAAL van de mondelinge uitspraak door de vijfde enkelvoudige belastingkamer van het hof ter zitting heden, 25 oktober 1983, te Y gedaan op het beroep van X, wonende te Z, tegen de haar opgelegde navorderingsaanslag gedagtekend 11 augustus 1982 in de inkomstenbelasting over het jaar 1979;

Gronden:

Het gerechtshof beantwoordt de vijf in dit geding aan de orde zijnde vragen als volgt:

- I. De aard en de omvang van de door de belanghebbende als fokster van honden verrichte werkzaamheden, zoals deze uit zowel de door de inspecteur als uit de door haarzelf verstrekte gegevens blijken, rechtvaardigen de door de inspecteur getrokken conclusie dat zij te dezen een onderneming dreef en daaruit winst genoot. Van het beoefenen van een hobby is naar het oordeel van het hof geen sprake.
- II. Uit hetgeen de inspecteur daaromtrent naar voren heeft gebracht blijkt op generlei wijze dat de belanghebbende in het jaar 1979 wegens het trimmen van honden en aan pensioengelden meer netto-baten heeft genoten dan het aangegeven bedrag van F.2.085,--.
- III. Evenmin heeft de inspecteur aannemelijk gemaakt dat de opbrengsten bij verkoop per pup en in totaal hoger waren dan het door de belanghebbende in aanmerking genomen bedrag. De belanghebbende op haar beurt heeft noch de sterfte onder, noch het weggeven van pups aannemelijk gemaakt, terwijl

hetzelfde geldt voor haar stelling dat de inspecteur de kosten tot een te laag bedrag in aanmerking heeft genomen.

IV. De belanghebbende heeft op generlei wijze aannemelijk gemaakt dat ten aanzien van haar echtgenoot artikel 5, tweede lid van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 toepassing kan vinden. De ter zitting nog ter sprake gebrachte samenwerking met belanghebbendes zuster werpt geen ander licht op de in 1979 door haar genoten inkomsten.

V. Omdat de belanghebbende ter zake van de door haar te weinig betaalde belasting op zijn minst een meer ernstige vorm van grove schuld kan worden verweten is de beperking van de toegepaste verhoging tot niet minder dan 50% niet onjuist.

Uit hetgeen daartegen namens de belanghebbende is aangevoerd blijkt niet dat de inspecteur bij het nemen van zijn besluit de verhoging voor 50% kwijt te schelden de betrokken belangen niet goed heeft afgewogen. Belanghebbendes echtscheiding en haar hertrouwen geven op zichzelf geen voet aan de stelling dat het besluit algehele kwijtschelding had moeten inhouden.

Op grond van het vorenstaande kan het belastbare inkomen volgt worden vastgesteld:

Hondenpension en trimmen		F. 2.085,--
Fokken	35 x F.700,--	F.24.500,--
	23 x F.300,--	<u>F. 6.900,--</u>
		F.33.485,--
Kosten		<u>F.19.450,--</u>
Netto resultaat		F.14.035,--
Algemene winstaftrek		
Zelfstandigenaftrek	F.2.000,--	
Oudedagsreserve	<u>F. 466,--</u>	
		<u>F. 2.466,--</u>
		F.11.569,--

Beslissing:

Belanghebbendes beroep is gedeeltelijk gegrond. Het gerechtshof vermindert de navorderingsaanslag tot een, berekend naar een belastbaar inkomen van F.11.569,--, met inachtneming van een belastingvrije som van F.2.017,--, en met een verhoging van 50%.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal.

De griffier,

Het lid van de
voormelde kamer,

(H.J.M. Kettering)

(J.A. Wolt)

Afschrift aangetekend aan partijen verzonden op: -7 NOV. 1983